

עפ"ג 60696/10/15 - מדינת ישראל נגד גסאן דיאב (עציר),

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
עפ"ג 60696-10-15 מדינת ישראל נ' דיאב (עציר)
בפני הרכב כב' השופטים: רון שפירא, סגן נשיא [אב"ד]
בטינה טאובר
תמר נאות פרי
המערערת
נגד
המשיב
מדינת ישראל
גסאן דיאב (עציר),
01 נובמבר 2015

נוכחים:

ב"כ המערערת: עו"ד גב' שרון איל

ב"כ המשיב: עו"ד מוחמד מסארווה

המשיב, באמצעות שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

בפנינו ערעור המאשימה על קולת גזר דינו של בית משפט השלום בחדרה, כב' השופט אהוד קפלן, בת"פ 54046-10-15 מיום 27/10/15.

בתמצית יצוין, כי המשיב, תושב שטחי הרשות הפלסטינית, הורשע על פי הודאתו בכתב אישום המייחס לו כניסה לישראל שלא כחוק, עבירה לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל.

בית משפט קמא השלום בחדרה שמע את טענות הצדדים והורה לגזור על המשיב חודשיים מאסר על תנאי, למשך 3 שנים, על העבירה בה הורשע. יצוין, כי בגזר דינו התייחס בית משפט קמא לטיעון, בדבר החמרת המצב הביטחוני, והצורך להחמיר בענישה, ואולם, צוין, כי למעשה, אלמלא ההחמרה, לא היה מוגש כלל כתב אישום כנגד המשיב, ובנסיבות אלה ובהתחשב בעובדה, שהמשיב היה עצור כבר יומיים בעת שנדון עניינו, סבר בית משפט קמא, כי יש בכך החמרה מספיקה וגזר את העונש, כפי שגזר.

הצדדים טענו בפנינו. טיעוניהם מפורטים בפרוטוקול ולא נחזור עליהם.

ביום 29/10/15 ניתן פסק דין על ידי בית המשפט המחוזי בחיפה, במושב שונה, בתיק עפ"ג 46537-10-15 ביחד עם עפ"ג 46514-10-15. במסגרת פסק הדין, שדן אף הוא בעניינם של תושבי הרשות הפלסטינית, אשר נכנסו לישראל שלא כחוק, חזר בית משפט זה על הלכת אל הרוש ומתחמי הענישה שקבע בית המשפט העליון לעבירות מסוג זה, תוך הדגשה והתייחסות למקרים בהם אין לנאשם עבר פלילי קודם והעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק בוצעה אך ורק לצרכי עבודה וללא ביצוע עבירות נלוות.

בפסק הדין ציין בית המשפט המחוזי, כי הוא שותף לעמדת המאשימה, כי מדינת ישראל מוסמכת לעשות שימוש בכלים משפטיים כמענה לצרכים ביטחוניים משתנים, ולהתאים את השימוש בכלים המשפטיים לצרכי השעה. עם זאת, הדגיש בית המשפט, כי אין בכך כדי לשנות כללי יסוד של השיטה המשפטית, בכל הנוגע למידתיות הענישה, בהתאם לעקרונות הקבועים בחוק ובפסיקת בית המשפט העליון.

במסגרת פסק הדין הנ"ל הוסיף בית המשפט המחוזי לעונשי מאסר קצרים, שנגזרו שם על שוהים בלתי חוקיים, עונש של קנס כספי.

יוער, כי על פסק דין זה לא הוגשה בקשה למתן רשות לערער.

במקרה שבפנינו, סבורים אנו, כי צדק בית משפט קמא בגישתו הכללית, לפיה יש החמרה בענישה בעצם העמדה לדין של שוהי בלתי חוקי, אשר בנסיבות אחרות כלל לא היה עומד לדין. עצם העמדה לדין וגזירת מאסר מותנה היא, ללא ספק, החמרה בעניינו של אותו שוהי שלא כדן בישראל.

בנסיבות המקרה שבפנינו, ובתוך שאנו מביאים בחשבון כי המשיב עצור כבר למעשה היום השביעי, לא מצאנו מקום להתערב בגזר דינו של בימ"ש קמא.

ענישה היא תמיד אינדיבידואלית ומתייחסת לכל נאשם בפני עצמו.

במקרה זה, על פי הנתונים כפי שהוצגו בפני בימ"ש קמא, סבורים אנו כי גזר דינו מאזן נכונה את נסיבות המקרה.

אשר על כן, בנסיבות המקרה, וכאמור, תוך שאנו מביאים בחשבון שהמשיב כבר עצור שבעה ימים, אנו מורים על דחיית הערעור.

המשיב, ישוחרר ממאסרו בדרך של הרחקתו לתחומי יהודה ושומרון, וזאת בתוך 24 שעות.

תמר נאות פרי, שופטת

בטינה טאובר,
שופטת

רון שפירא, סגן נשיא
[אב"ד]

החלטה

יצוין, כי גם בעניין זה דן ההרכב במסגרת התיקים המאוחדים בהמשך לפסק הדין שניתן ביום 29.10.15.

ראוי לעניין זה לצטט את הוראות סעיף 22(א)-(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים) התשנ"ו-1996.

סעיף 22(א) קובע כדלקמן: "ניתן פסק דין מרשיע נגד נאשם שהוחזק במעצר עד תום ההליכים ולא הוטל עליו עונש מאסר בפועל, והתובע הודיע כי בכוונתו לערער על קולת העונש ולבקש מאסר בפועל, רשאי בית משפט שהרשיע את הנאשם לשחררו בערובה או, אם שוכנע שיש חשש שימלט, לצוות על מעצרו לתקופה שלא תעלה על 72 שעות לצורך הגשת הודעת ערעור".

סעיף 22(ב) קובע, "הוגשה הודעת ערעור על פסק דין על ידי תובע, רשאי בית משפט של הערעור לצוות על מעצרו של הנאשם בהתאם להוראות סעיף 21".

במקרה שבפנינו, לא נטען כי בבית המשפט השלום הוחזק הנאשם במעצר עד תום ההליכים. לא הוטל עליו בבית משפט השלום עונש של מאסר בפועל.

מכאן, שעל פניו לא הייתה סמכות לכאורה להורות על מעצרו לצורך הגשת ערעור. ציינו את העניין כבר בהחלטה שניתנה ביום 29.10.15 ואולם החלטנו במקרה זה לאפשר לערכאת ערעור לבחון גם את קביעתנו זו, אם תמצא המדינה נכון לעשות כן.

גם בעניין זה, לא מוצו הליכי הערעור.

ואולם, מעבר לכך, יודגש עוד, כי ככל שקיימת לפי סעיף 22(א) סמכות לבית משפט זה להורות על מעצר, הרי שמדובר על מעצר לצרכי הערעור המתנהל בבימ"ש זה.

משניתן פסק דין בערעור, איננו רואים מקור סמכות להורות על מעצר נוסף ולכל היותר - קיימת סמכות לערכאה גבוהה יותר.

נזכיר עוד, כי למעשה אין עוד ערעור בזכות על פסק דינו של בימ"ש זה וניתן לבקש רשות ערעור אשר בהתאם להלכה ניתנת רק במקרים חריגים כאשר מתעוררת שאלה עקרונית והנושא חורג מעניין פרטי בתיק זה או אחר.

ככל שהדבר נוגע לתיק שבפנינו, בית משפט זה סיים את מלאכתו כאשר נתן פסק דין בערעור ואינו מוסמך עוד להורות על מעצר עד לשקילת בקשה למתן רשות לערער.

רוצה המדינה לבחון את הנושא, תעשה זאת מידית ותפנה לאלתר לביהמ"ש העליון בבקשה כפי שתמצא לנכון.

כפי שצוין בפסק הדין, יש להורות על שחרורו של המשיב בדרך של העברתו לתחומי השומרון ועניין זה יבוצע בהתאם לנהלים במהלך השעות הקרובות ועוד היום.

רק לצורך ביצוע ההעברה לתחומי יהודה ושומרון, מעוכב בפועל שחרורו של המשיב וזאת עד לשעות הערב היום (לא יאוחר מהשעה 18:00).

ניתנה והודעה היום י"ט חשוון תשע"ו, 01/11/2015 במעמד הנוכחים.

תמר נאות פרי, שופטת

בטינה טאובר, שופטת

רון שפירא, סגן נשיא

הוקלדעלידיגילשוורץ